

Čís. 4152.

Čelila-li vyhrůžka k vynucení práva pachateli příslušejícího, nebo, mohl-li se pachatel důvodně (třebas mylně) domnívati, že takové právo má, nejde ani o skutkovou podstatu přestupku podle § 1 zák. o útisku.

(Rozh. ze dne 25. dubna 1931, Zm I 378/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského trestního soudu v Praze ze dne 5. dubna 1930, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 1 zák. o útisku ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek v tomto výroku, ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisejících jako zmatečný a věc přikázal nyní příslušnému okresnímu soudu v Říčanech, by o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Jak již nejvyšší soud opětovně vyslovil, liší se skutková podstata zločinu vydírání podle § 98 písm. b) tr. zák. a přestupku podle § 1 zák. o útisku ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n. jen intenzitou pohrůžek, a není dán ani ten ani onen trestný čin, směřovala-li pohrůžka k vynucení práva pachateli příslušejícího, neb i jen práva domnělého, mohl-li se pachatel důvodně, třebas i mylně domnívati, že takové právo má. Nálezací soud výslovně zjistil, že obžalovaný hrozil Václavu C-ovi, by na něm vynutil svoji mzdu, nezabýval se však otázkou, zda obžalovanému skutečně nárok na mzdu příslušel, nebo zda se aspoň mohl důvodně domnívati, že mu nárok ten přísluší. Je tudíž stížnost v právu, pokud s hlediska zmatku podle § 281 čís. 9 a) tr. ř. vytýká napadenému rozsudku tento nedostatek, a je v právu i, pokud uplatňuje zmatek podle § 281 čís. 4 tr. ř., že nebylo vyhověno návrhům obžalovaného na provedení důkazů v onom směru.

Čís. 4153.

Pro posouzení způsobilosti vyhrůžky vzbuditi v ohroženém důvodné obavy záleží na tom, zda má ohrožený při objektivním uvážení všech okolností důvod, míti za to, že pohrůžka bude splněna.

Okolnosti, z nichž se usuzuje na důvodné obavy ohroženého, musí tu býti v době činu a musí býti ohroženému známe.

Spadá sem hrozba závažným zlem (vraždou) za účelem překažení práce nestávkujících.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1931, Zm I 24/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 25. listopadu 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 98 b) tr. zák., mimo jiné z těchto